

การบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ
MANAGENT OF BUDDHIST MONESTRY'S PROPERTY OF SAMUT PRAKAN
PROVINCE

พระภาวัช โชติวโร* พระมหาสุนันท์ สุนนุโท** อนูวัต กระสังข์***

Phra Phawatcha Chotiwaro, Phramaha Sunun Sunundho, Anuwat Krasang.

Received: February 10, 2019

Revised: March 03, 2019

Accepted: March 22, 2019

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหาการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ 3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ศึกษาการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก และศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.945 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 รูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่เป็นพระสังฆาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิทั่วไป จำนวน 20 รูป/คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ กับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 12 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการพรรณนาความ

---

* Doctor of Philosophy in Buddhist Management, Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

** Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

*** Department of Political Science, Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพทั่วไปและปัญหาการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ การวางแผนการจัดการศาสนสมบัติของวัดพระสังฆาธิการบางรูปยังไม่เข้าใจในด้านกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องการดูแลศาสนสมบัติของวัด ตลอดจนกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินมากเท่าที่ควร การจัดองค์กร องค์กรจะต้องรวบรวมข้อมูลของปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมกับโครงสร้างการบูรณาการระหว่างแนวคิดทฤษฎีและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดการบังคับบัญชาและสั่งการ พบว่า การเสาะแสวงหาเพื่อเลือกสรรให้ได้เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานในการอนุรักษ์หรือเป็นผู้ที่มีความรักและความสนใจต่อศาสนสถานเป็นอย่างไรการประสานงาน พบว่า พระสังฆาธิการจะต้องมีความรู้และข้อมูลมากในด้านการสื่อสารต้องมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้งานในด้านการประสานด้วย การควบคุม พบว่า พระสังฆาธิการจะต้องมีการควบคุมที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อเจ้าหน้าที่และบุคลากร

2. การบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการเป็นการบูรณาการหลักพุทธธรรมสำหรับการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัด ตามหลักการจัดการประกอบด้วย การวางแผนมีความพอใจในการวางแผนในการดูแลศาสนสถานเป็นอย่างดี การจัดองค์กรมีความเพียรในหาบุคลากรที่มีความรักและมีความเข้าใจในการดูแลและรักษาศาสนสถาน การบังคับบัญชาสั่งการมีจิตตั้งมั่นในการสั่งงานแผนที่ได้จัดเอาไว้ให้เป็นไปตามแบบ การประสานงานมีการตรวจสอบการทำงานอยู่เสมอด้วยการใช้การเป็นกัลยาณมิตรที่ดีและการควบคุมใช้ปัญญาในการควบคุมงาน โดยใช้หลักและเหตุผลในการตัดสินใจเป็นต้น ตามหลักอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา

3. รูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ การจัดการวางแผนอนุรักษ์ศาสนสถาน ให้มีความมั่นคง แข็งแรง และคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทยอย่างแท้จริงจัดองค์กรเพื่อให้เกิดความคล่องตัวสร้างความศรัทธาให้ชุมชนมีการรู้จักและเอาใจใส่ดูแลสั่งการให้มีการอนุรักษ์ศาสนสถานที่สำคัญภายในวัดการประสานงานคอยดูแลกิจกรรมเชิงปฏิบัติธรรม บูรณาการกับการรักษาศาสนสถาน และศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมา การควบคุมคอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลรักษาศาสนสถานเมื่อเกิดปัญหาสามารถแก้ไขได้ทันที

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, ศาสนสมบัติของวัด

ABSTRACT

Objectives of this research were: 1. to study general context and problems of monastery religious property management in Samutprakarn Province, 2. to study factors affecting the monastery religious property management in Samutprakarn Province and 3. to propose the monastery religious property management model in Samutprakarn Province. Methodology was the mixed methods research: quantitative and qualitative research. For the quantitative research, the data was collected by using questionnaires with reliability coefficient of 0.945 from a sample of 360 monks, and the data was analyzed data by frequencies, percentiles, mean and standard deviation S.D. For the qualitative research, the data was collected by in-depth interviewing of 20 key informants who were administrative monks and participants, and conducting of focus group discussion of 12 experts, the was analyzed by descriptive interpretation.

Findings were as follows:

1. General condition and problems of monastery religious property management in Samutprakarn Province were: Planning of monastery religious property management; some administrative monks did not understand the laws of religious property management and the property laws, Organizing; organizations had to collect all data of factors relating to integrated structure between concepts and theories and Buddhadhamma relating to monastery religious property management, Directing and Commanding; recruitment and selection of knowledgeable, capable persons who loved take care of religious properties were appropriate, Coordinating; administrative monks must have sufficient data and new communication technology in coordination, Controlling; administrative monks must use friendly methods to control good friends and personnel.

2. Monastery religious property management process in Samutprakarn Province was the integration of Buddhadhamma for religious property management in line with the management process, consisting of: Planning; planning and management of religious property were satisfied, Organizing; efforts to seek the

qualified persons who love and understand how to look after the monastery religious property, Commanding; concentration giving out order according to the plans, Coordinating; regular monitoring the work process in line with good friends principles and using intellectuals to control and to make decision in line with the causes and effects according to Itthipadha; aspiration, efforts, attention and approximation.

3. Monastery religious property management model in Samutprakarn Province: Planning to restore the religious properties and places in secure and strong condition, remain the real identity and Thinness, Organizing; flexible management in order to create trust and faith in the communities so that the communities in return would participate in restore, look after the religious properties in monasteries. Coordinating; looking after Dhamma practice activities integrated with religious place restoration and protection and history recitation. Controlling; giving advices about religious places protection and solving problems in time when problems arise.

Keywords: Administration, Buddhist Monastery's.

1. บทนำ

สังคมไทยในอดีตและปัจจุบัน ส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา ในแต่ละชุมชนจะมีวัดประจำชุมชนของตน ชุมชนชาวพุทธมีความเกี่ยวข้องกับวัดตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย วัดจึงเป็นสถานที่ในการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งทางศาสนาและทางบ้านเมือง (Anuwat Krasang, 2017)

ศาสนสมบัติของวัด คือ ทรัพย์สินของวัดใดวัดหนึ่งและเนื่องจากวัดเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 การดูแลรักษาและจัดการก็เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสซึ่งเป็นผู้แทนของนิติบุคคล คือ วัด แต่แม้ว่าการดูแลรักษาและจัดการทรัพย์สินของวัดใดๆ จะเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าอาวาสวัดนั้นๆ ก็ตาม การดูแลรักษาและจัดการศาสนสมบัติของวัดที่เจ้าอาวาสจะกระทำได้นั้นจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย และจำต้องเป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2511) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ซึ่งกำหนดวิธีการปฏิบัติในการดูแลรักษาและจัดการศาสนสมบัติของวัดไว้เป็นแม่บทให้เจ้าอาวาสปฏิบัติ (The Religious Affairs Department, Ministry of Education, 1999) ศาสนสมบัติเป็น

สมบัติของพระศาสนา เป็นอุปกรณ์อันสำคัญยิ่งในการดำเนินกิจการคณะสงฆ์และการพระศาสนา ซึ่งอ้างอิงเงินผลประโยชน์ของวัดต่างๆ ตามระเบียบที่ทางกระทรวงได้วางรูปการให้กรมการศาสนา เป็นเจ้าหน้าที่จัดการ กล่าวคือ วัดที่มีมรรคนายกก็ได้จัดการให้เป็นไปตามข้อบังคับเรื่องเงินกลับไปสงฆ์ ถ้าวัดใดไม่มีมรรคนายก กรมการศาสนาได้ช่วยเหลือเจ้าอาวาสเก็บเงินผลประโยชน์ส่งต่อกระทรวงอยู่แล้ว จากสถานะทางกฎหมายของ “วัด” ทางพระพุทธศาสนาดังกล่าวย่อมส่งผลไปถึงปัญหาในการดำเนินงานและภาระหน้าที่ของวัด ที่ว่าวัดจะมีสิทธิดำเนินการในเรื่องใดได้บ้าง เนื่องจากนิติบุคคลนั้นดำเนินการต่าง ๆ ต้องทำภายในวัตถุประสงค์ของตน แต่อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ในการพิจารณาขอรับวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน แตกต่างจากขอรับวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชน นอกจากนี้ปัญหาบริหารการจัดประโยชน์ที่ดินวัดร้างและศาสนสมบัติกลางของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ซึ่งได้มีการแก้ไขครั้งล่าสุด

เมื่อปี พ.ศ. 2535 โดยมีได้มีการแก้ไขจนถึงปัจจุบัน ยังไม่ครอบคลุมกับสภาพการณ์ในการบริหารจัดการศาสนสมบัติให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและความเป็นจริงในปัจจุบัน จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับสภาพเศรษฐกิจที่สามารถดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของพระศาสนาให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้แล้วจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่จะเข้าทำนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของวัดและศาสนสมบัติกลางทั้งในดานวิชาการ ความชัดเจนในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการทำนิติกรรม และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ที่ดินซึ่งเป็นสมบัติของพระศาสนาถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง หากได้มีการบริหารจัดการที่ถูกต้อง และเหมาะสมตามกฎหมายกำหนดไว้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมอีกทางหนึ่งด้วย

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีวัดมากพอประมาณ มีทั้งวัดร้างและวัดที่มีพระภิกษุจำพรรษาอยู่ภายในวัดมีโบราณสถานที่เป็นสถานที่แสวงบุญและท่องเที่ยวของผู้คนจำนวนมาก แต่ยังคงขาดการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดที่ดี ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารจัดการการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงสภาพทั่วไปในการจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการว่าเป็นอย่างไร มีกระบวนการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดอย่างไร และสามารถนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

2.2 เพื่อศึกษาทฤษฎีการบริหารและหลักพุทธธรรมสำหรับการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

2.3 เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นหลัก เสริมด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ

3.2 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 3,617 รูป

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 360 รูป ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณตัวอย่างของยาโมเน่ (Yamane, 3,617) ทำการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3.2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยพระสังฆาธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนทั้งสิ้น 20 รูป/คน และผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) ประกอบด้วย พระสังฆาธิการ และนักวิชาการ จำนวนทั้งสิ้น 11 รูป/คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการทดสอบหาค่าความตรง (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (Index of Item-Objective Congruent : IOC) และนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try-out) กับพระสงฆ์ในจังหวัด

สมุทรปราการที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 รูป เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.945

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก และผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่มเฉพาะ จากนั้นทำการนัดวันเวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์และจัดการสนทนากลุ่มเฉพาะ และดำเนินการจนครบตามที่กำหนด ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงเจ้าคณะจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากพระสงฆ์ในจังหวัดสมุทรปราการ และดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บกลับด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความ จากนั้นนำมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอในรูปของความเรียง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มเฉพาะมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มเฉพาะตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอข้อมูลในรูปของความเรียง

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์และเลือกใช้ค่าสถิติที่เหมาะสมกับข้อมูล ได้แก่ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนาความคิดเห็นต่อกระบวนการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า จุดแข็งคือ พระสังฆาธิการมีการอบรมชี้แจงให้พระสงฆ์ในวัดได้มีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสมบัติของวัด เช่น มีการจดบันทึกและทำการขึ้นทะเบียนของศาสนสถาน มีการคัดเลือกและแบ่งประเภททรัพย์สินของวัดออกเป็นหมวดหมู่ เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทำการลงทะเบียนอย่างถูกต้อง มีการณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของศาสนสถานหรือศาสนวัตถุ ปลุกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติ มีการส่งพระสงฆ์เข้าอบรมในหลักสูตรบุคลากรเฉพาะด้านการอนุรักษ์ศาสนสถานหรือโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุประจำท้องถิ่น จัดตั้งอาสาสมัครชุมชนในการเฝ้าระวังดูแลรักษาศาสนสถานภายในวัดร่วมกับพระสงฆ์ พร้อมทั้งมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อสามารถติดตามภาพเหตุการณ์โจรกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการวางแผนอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่เป็นศาสนสมบัติให้อยู่ในสภาพเดิม จุดอ่อนคือ เจ้าอาวาสที่มีอายุมากและสุขภาพไม่สมบูรณ์จึงไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ ขาดการดูแลเอาใจใส่ทำให้ศาสนสมบัติทรุดโทรมและปรักหักพัง ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการศาสนสมบัติ กล่าวคือ เจ้าอาวาสบางรูปคิดว่าการอนุรักษ์เป็นหน้าที่ของกรมศิลปากร จึงปล่อยให้ชำรุดทรุดโทรม บางรูปไม่รู้กฎหมายและรูปแบบของศาสนสมบัติ เมื่อดำเนินการซ่อมแซมอาจทำผิดกฎระเบียบหรือทำให้รูปลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมเปลี่ยนแปลงไป บางแห่งก็ขาดแคลนงบประมาณในการจัดการ ขาดการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การจัดการศาสนสมบัติของวัดขาดประสิทธิภาพ โอกาส คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศิลปากร ทำหน้าที่ในการอนุรักษ์ซ่อมแซมและบูรณปฏิสังขรณ์ศาสนสมบัติของวัด ประชาชนในบริเวณใกล้วัดมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติของวัด ส่วนอุปสรรค คือ ขาดการสนับสนุนด้านบุคลากรและงบประมาณในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติของวัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของสำนักงานพระพุทธศาสนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ การขยายตัวของประชากรทำให้ศาสนสมบัติถูกรุกรานและยึดครองจากประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

4.2 ผลการวิเคราะห์ทฤษฎีการบริหารและหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

การบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ด้านการวางแผนตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการต้องจัดบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถมาทำหน้าที่ในการ

ติดตามผลงาน รายงานผลงาน และนำเสนอผลงาน พร้อมทั้งให้ความรู้ความเข้าใจ และความชัดเจน ในการบริหารจัดการศาสนสมบัติ พระสังฆาธิการมีการประชุมร่วมกับคณะกรรมการวัดและประชาชนในชุมชนเพื่อปรึกษาหารือและตัดสินใจในเรื่องของการวางแผนก่อสร้างและปฏิสังขรณ์ เสนาสนะ งบประมาณที่ใช้ และวิธีการดำเนินงาน มีการศึกษาความเป็นไปได้ในข้อกฎหมายและกฎระเบียบของมหาเถรสมาคม เพื่อให้สามารถวางแผนการทำงาน นอกจากนี้ยังต้องมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการอำนวยการเพื่อทำหน้าที่ในการจัดหางบประมาณ และคณะกรรมการดำเนินการเพื่อ ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ

ด้านการจัดองค์กรตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการมีการบูรณาการโครงสร้างการทำงาน เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของวัดมีการจัดแบ่งงานกันทำโดยยึดหลักการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบตามความถนัด ความรู้ความสามารถ เพื่อให้การบริหารสามารถดำเนินงานไปตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้ ในการก่อสร้างหรือบูรณปฏิสังขรณ์เสนาสนะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่ในด้านต่างๆ ทั้งในส่วนของ การจัดหางบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การ ควบคุมดูแลและการก่อสร้างหรือซ่อมแซม ในส่วนของการดูแลศาสนสมบัติที่ให้ประชาชนเช่าเพื่อทำ ประโยชน์ เช่น ที่ดิน ก็มีคณะกรรมการวัดทำหน้าที่ในการจัดทำสัญญาเช่าอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และกฎหมายมหาเถรสมาคม รวมทั้งมีการควบคุมดูแลให้ผู้เช่าปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่ กำหนดไว้ โดยมีเจ้าอาวาสเป็นประธาน

ด้านการบังคับบัญชาและสั่งการตามหลักอิทธิบาท 4 เจ้าอาวาสมีหน้าที่ในการบังคับ บัญชาและสั่งการให้คณะกรรมการทำหน้าที่ในการจัดการศาสนสมบัติอย่างเหมาะสม ให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบของมหาเถรสมาคมและกฎหมายบ้านเมือง มีความถูกต้องชัดเจนทั้งในส่วนของการ อนุรักษ์ศาสนสมบัติ หรือการกำกับดูแลจัดสรรศาสนสมบัติเพื่อประโยชน์ของพุทธศาสนิกชน เช่น กรณีของการอนุรักษ์ศาสนสมบัติ จำเป็นต้องมีการประสานความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับ ประชาชนในชุมชนในการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อวัดและชุมชน โดยเจ้าอาวาสจะทำหน้าที่ในการสั่งการให้คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการในนามตัวแทนของวัดใน การติดตามดูแลศาสนสมบัติของวัดทั้งในส่วนที่เป็นโบราณวัตถุ โบราณสถาน และที่ดินที่ให้ ประชาชนเช่าทำประโยชน์

ด้านการประสานงานตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการมีหน้าที่อำนวยความสะดวก และสนับสนุนส่งเสริมให้ศาสนิกทั้งปวงเป็นไปอย่างถูกต้อง มีการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ใน การจัดการศาสนสมบัติที่ถูกต้องแก่พระสงฆ์ที่เป็นบุคลากรภายในวัด เพื่อให้สามารถแบ่งเบาภาระ

การทำงานได้ ตลอดจนมีการปรับปรุงลดขั้นตอนให้เข้ากับยุคสมัย เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สนับสนุนงบประมาณหรือบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ศาสนสมบัติของวัด และในส่วนของที่ดินที่ให้ประชาชนเข้ามาทำประโยชน์

ด้านการควบคุมตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดการศาสนสมบัติต้องเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยการควบคุมดูแลให้บุคลากรทั้งที่เป็นพระสงฆ์หรือฆราวาสทุกฝ่ายที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการมอบหมายให้คณะกรรมการติดตามดูแลการให้เช่าที่ดินของวัดมีการดำเนินการถูกต้องตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือไม่ นอกจากนี้ ต้องมีการตรวจสอบบัญชีรับ-จ่ายของโครงการก่อสร้างและบูรณปฏิสังขรณ์ศาสนสมบัติของวัด และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการบันทึกและตรวจสอบข้อมูลทางบัญชีให้ถูกต้อง ตามกฎหมายระเบียบของกฎหมายและกฎระเบียบของมหาเถรสมาคม

4.3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

รูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวางแผน พระสังฆาธิการเชิญคณะกรรมการของวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนในชุมชนมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือในเรื่องการจัดทำแผนการดำเนินการในเรื่องของการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดให้เป็นรูปธรรม ด้านการจัดองค์กร พระสังฆาธิการมีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินการ โดยการจัดโครงสร้างการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการมอบหมายงานให้พระสงฆ์หรือฆราวาสที่มีความรู้ความถนัดเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระในการทำงาน โดยมีเจ้าอาวาสเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่การดำเนินการและควบคุมให้มีการจัดการตามแผนที่วางไว้ ด้านการบังคับบัญชาและสั่งการ พระสังฆาธิการทำหน้าที่ในการอำนวยการ สั่งการให้บุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ด้านการประสานงาน พระสังฆาธิการมีการประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการของวัด หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน โดยการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างให้ทราบ ประสานในเรื่องของการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ ด้านการควบคุม พระสังฆาธิการทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการจัดการศาสนสมบัติให้ถูกระเบียบปฏิบัติทั้งในแง่ของกฎหมาย ระเบียบของมหาเถรสมาคม งบประมาณ และการดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ด้วยการตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีความชำนาญทำหน้าที่ในการศึกษาและตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้สามารถจัดการศาสนสมบัติได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า จุดแข็งคือ พระสังฆาธิการมีการอบรมชี้แจงให้พระสงฆ์ในวัดได้มีการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับศาสนสมบัติของวัด เช่น มีการจดบันทึกและทำการขึ้นทะเบียนของศาสนสถาน มีการคัดเลือกและแบ่งประเภททรัพย์สินของวัดออกเป็นหมวดหมู่ เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทำการลงทะเบียนอย่างถูกต้อง มีการรณรงค์ให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของศาสนสถานหรือศาสนวัตถุ ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติ มีการส่งพระสงฆ์เข้าอบรมในหลักสูตรบุคลากรเฉพาะด้านการอนุรักษ์ศาสนสถานหรือโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุประจำท้องถิ่น จัดตั้งอาสาสมัครชุมชนในการเฝ้าระวังดูแลรักษาศาสนสถานภายในวัดร่วมกับพระสงฆ์ พร้อมทั้งมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อเพื่อสามารถติดตามภาพเหตุการณ์โจรกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้

นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการวางแผนอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุที่เป็นศาสนสมบัติให้อยู่ในสภาพเดิม จุดอ่อนคือ เจ้าอาวาสที่มีอายุมากและสุขภาพไม่สมบูรณ์จึงไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ ขาดการดูแลเอาใจใส่ทำให้ศาสนสมบัติทรุดโทรมและปรักหักพัง ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการศาสนสมบัติ กล่าวคือ เจ้าอาวาสบางรูปคิดว่าการอนุรักษ์เป็นหน้าที่ของกรมศิลปากร จึงปล่อยให้ชำรุดทรุดโทรม บางรูปไม่รู้กฎหมายและรูปแบบของศาสนสมบัติ เมื่อดำเนินการซ่อมแซมอาจทำผิดกฎระเบียบหรือทำให้รูปลักษณะทางสถาปัตยกรรมเปลี่ยนแปลงไป บางแห่งก็ขาดแคลนงบประมาณในการจัดการ ขาดการประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การจัดการศาสนสมบัติของวัดขาดประสิทธิภาพ โอกาสคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมศิลปากร ทำหน้าที่ในการอนุรักษ์ซ่อมแซม บูรณปฏิสังขรณ์ศาสนสมบัติของวัด ประชาชนในบริเวณใกล้เคียงมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติของวัด ส่วนอุปสรรคคือ ขาดการสนับสนุนด้านบุคลากรและงบประมาณในการอนุรักษ์ศาสนสมบัติของวัดจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของสำนักงานพระพุทธศาสนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ การขยายตัวของประชากรทำให้ศาสนสมบัติถูกรุกรานและยึดครองจากประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

5.2 ทฤษฎีการบริหารและหลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ

การบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวางแผน ตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการจัดบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถมาทำหน้าที่ในให้ความรู้ความเข้าใจและความชัดเจนในการบริหารจัดการศาสนสมบัติ มีการประชุมร่วมกับคณะกรรมการวัดและ

ประชาชนในชุมชนเพื่อปรึกษาหารือและตัดสินใจในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ เพื่อทำหน้าที่ในการจัดหางบประมาณ ควบคุมดูแลและตรวจสอบการดำเนินงาน ด้านการจัดองค์กรตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการมีการบูรณาการโครงสร้างการทำงานโดยยึดหลักการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามความถนัด มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการจัดหางบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ การควบคุมดูแลและการก่อสร้างหรือซ่อมแซม และการดูแลจัดการศาสนสมบัติที่ให้ประชาชนเช่าเพื่อทำให้มีการจัดทำสัญญาเช่าอย่างถูกต้องตามกฎหมายและกฎหมายเถรสมาคม รวมทั้งมีการควบคุมดูแลให้ผู้เช่าปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับที่กำหนดไว้ ด้านการบังคับบัญชาและสั่งการตามหลักอิทธิบาท 4 เจ้าอาวาสมีหน้าที่ในการบังคับบัญชาและสั่งการให้คณะกรรมการทำหน้าที่ในการจัดการศาสนสมบัติอย่างเหมาะสม ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบของมหาเถรสมาคมและกฎหมายบ้านเมือง มีความถูกต้องชัดเจนทั้งในส่วนของการอนุรักษ์ศาสนสมบัติหรือการกำกับดูแลจัดสรรศาสนสมบัติเพื่อประโยชน์ของพุทธศาสนิกชน โดยเจ้าอาวาสจะทำหน้าที่ในการสั่งการให้คณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการในนามตัวแทนของวัด ด้านการประสานงานตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการมีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้ศาสนิกกิจทั้งปวงเป็นไปอย่างถูกต้อง มีการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่พระสงฆ์ที่เป็นบุคลากรภายในวัด เพื่อให้สามารถแบ่งเบาภาระการทำงาน ลดขั้นตอนการทำงาน ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สนับสนุนงบประมาณหรือบุคลากรในการดำเนินกิจกรรม ด้านการควบคุมตามหลักอิทธิบาท 4 พระสังฆาธิการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดการศาสนสมบัติต้องเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม โดยการควบคุมดูแลให้บุคลากรทั้งที่เป็นพระสงฆ์หรือฆราวาสทุกฝ่ายที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องตามกฎระเบียบ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุแผนงานและเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการมอบหมายให้คณะกรรมการหน้าที่ในการบันทึกและตรวจสอบข้อมูลทางบัญชีให้ถูกต้อง

5.3 รูปแบบการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดในจังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวางแผน พระสังฆาธิการเชิญคณะกรรมการของวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนในชุมชนมาร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือในเรื่องการจัดทำแผนการดำเนินการในเรื่องของการบริหารจัดการศาสนสมบัติของวัดให้เป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phrakhru Wimon Suwanakon (Somphong Chanthawaro) (2016) เรื่อง “รูปแบบการปกครองคณะสงฆ์ที่พึงประสงค์ของพระสังฆาธิการในเขตปกครองคณะสงฆ์ภาค 1” พบว่า ด้านการวางแผน พระสังฆาธิการผู้รับผิดชอบการพัฒนาวัดให้เจริญรุ่งเรือง การวางแผนระยะยาวมีความสำคัญอย่างยิ่ง มีการ

มอบหมายให้ผู้ช่วยเจ้าอาวาสได้ฝึกปฏิบัติงานให้เกิดความพร้อม ด้วยหลักการประชุมเป็นนิตยเพื่อวางแผนการปกครองคณะสงฆ์ให้เกิดความชัดเจน

ด้านการจัดองค์กร พระสังฆาธิการมีการจัดตั้งคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการดำเนินการ โดยการจัดโครงสร้างการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการมอบหมายงานให้พระสงฆ์หรือฆราวาสที่มีความรู้ความถนัดเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระในการทำงาน โดยมีเจ้าอาวาสเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่การดำเนินการและควบคุมให้มีการจัดการตามแผนที่วางไว้ ด้านการบังคับบัญชาและสั่งการ พระสังฆาธิการทำหน้าที่ในการอำนวยการ สั่งการให้บุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

ด้านการประสานงาน พระสังฆาธิการมีการประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการของวัด หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน โดยการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างให้ทราบ ประสานในเรื่องของการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phrakhru Wimon Suwanakon (Somphong Chanthawaro), (2016) เรื่อง “การบริหารการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์” พบว่า พระสังฆาธิการมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่สังคม ทั้งสงเคราะห์ อนุเคราะห์ สนับสนุนศาสนกิจทั้งปวงให้เป็นไปอย่างถูกต้อง

ด้านการควบคุม พระสังฆาธิการทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการจัดการศาสนสมบัติให้ถูกระเบียบปฏิบัติทั้งในแง่ของกฎหมาย ระเบียบของมหาเถรสมาคม งบประมาณ และการดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ด้วยการตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีความชำนาญทำหน้าที่ในการศึกษาและตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้สามารถจัดการศาสนสมบัติได้อย่างถูกต้อง

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ควรมีการกำหนดแผนงานในการจัดการศาสนสมบัติของวัดในระยะยาว
- 2) ควรกำหนดนโยบายในการฝึกอบรมพระสังฆาธิการเกี่ยวกับข้อกำหนด กฎระเบียบของมหาเถรสมาคม และกฎหมายบ้านเมืองเกี่ยวกับการจัดการศาสนสมบัติของวัด

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1) ในแต่ละวัดเจ้าอาวาสควรมีการประชุมพระสงฆ์ คณะกรรมการวัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนในละแวกใกล้วัดเพื่อมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจกำหนดแผนการจัดการศาสนสมบัติของวัด

2) ควรมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความชำนาญในการบริหารจัดการศาสนสมบัติเพื่อแบ่งเบาภาระพระสังฆาธิการ

6.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษามาตรการเกี่ยวกับระบบการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจของผู้เกี่ยวข้อง กับศาสนสมบัติของวัดและศาสนสมบัติกลาง

2) ควรศึกษามาตรการเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของวัดร้างที่มีการยกเป็นวัดที่มีพระสงฆ์จำวัดอยู่

3) ควรมีการศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินที่ตั้งวัดเดิมที่เป็นที่ธรณีสงฆ์หรือเป็นที่วัดร้าง

References

Anuwat Krasang. (2017). Servant Leadership Theory: The Management Direction of The Organization in Future. *Journal of MCU Social Science Review*, 6 (4), 112-126

Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. New York : Harper Collins Publishers Inc.

Phrakhru Wimon Suwanakon (Somphong Chanthawaro). (2016). *The Desirable Model of Sangha Administration of Administrative Monks at The Sangha Administration Region 1*. (Doctor of Thesis). Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Phrakhrusidthikarn (Somjai Dhammavetdhi). (2016). *The Model of Buddhism Dissemination Management in the Globalization Age of The Sangha Order in Nonthaburi Province*. (Doctor of Thesis). Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics: an Introductory Analysis*. 3rd. New York: Harper and Row Publication.